

Datum van inontvangstneming : 29/07/2025

Zaak C-391/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

13 juni 2025

Verwijzende rechter:

Bundesverwaltungsgericht (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 maart 2025

Verweerders en verzoekers tot *Revision*:

Land Niedersachsen

Land Nordrhein-Westfalen

Verzoeker en verweerder in *Revision*:

Deutsche Umwelthilfe e. V.

Afschrift

Bundesverwaltungsgericht

BESLISSING

BVerwG 10 C 5.25

7 KS 8/21

In de bestuursrechtelijke zaak tussen

Deutsche Umwelthilfe e. V.,

[OMISSIS]

verzoeker en verweerder in *Revision*,

[OMISSIS]

e n

1. Land Niedersachsen (deelstaat Nedersaksen, Duitsland),
vertegenwoordigd door het Niedersächsisches Ministerium für Umwelt,
Energie und Klimaschutz (Nedersaksisch ministerie van Milieu, Energie en
Klimaatbescherming),
[OMISSIS]
2. Land Nordrhein-Westfalen (deelstaat Noordrijn-Westfalen, Duitsland),
vertegenwoordigd door het Ministerium für Umwelt, Naturschutz und
Verkehr des Landes Nordrhein-Westfalen (ministerie van Milieu,
Natuurbescherming en Verkeer van de deelstaat Noordrijn-Westfalen)
[OMISSIS]

verweerders en verzoekers tot *Revision*,

[OMISSIS]

in tegenwoordigheid van:

de vertegenwoordigster van het federaal belang
bij het Bundesverwaltungsgericht (hoogste federale bestuursrechter,
Duitsland),
[OMISSIS]

heeft de 10e Senat van het Bundesverwaltungsgericht (hierna: „verwijzende
rechter”) ter terechtzitting op 27 februari 2025 [OMISSIS]

op 6 maart 2025 beslist als volgt:

De procedure voor het Bundesverwaltungsgericht wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig
artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende
vraag:

Moet artikel 4, lid 4, van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement
en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor
communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB 2000, L 327,
blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij artikel 1 van richtlijn 2014/1001/EU van de
Commissie en de Raad van 30 oktober 2014 (PB 2014, L 311, blz. 32), aldus
worden uitgelegd dat een in het maatregelenprogramma vastgestelde
verlenging van de termijn om de beheerdoelstellingen te bereiken ongeldig
is, wanneer de informatie in het stroomgebiedsbeheersplan niet voldoet aan
de vereisten voor de vermelding en toelichting bedoeld in artikel 4, lid 4,
onder b), van richtlijn 2000/60 of de vereisten voor het in artikel 4, lid 4,
onder d), van richtlijn 2000/60 bedoelde overzicht van de ingevolge
artikel 11 vereiste maatregelen, die noodzakelijk worden geacht om de
waterlichamen vóór het verstrijken van de verlengde termijn geleidelijk in
de vereiste toestand te brengen, de redenen voor significante vertraging bij

de operationalisering van deze maatregelen, alsmede het vermoedelijke tijdschema voor de uitvoering ervan?

Motivering:

I

- 1 Verzoeker is een erkende milieuorganisatie. Verweerders zijn de deelstaten Niedersachsen en Nordrhein-Westfalen. Verzoeker vordert van verweerders dat het bestaande maatregelenprogramma voor het stroomgebiedsdistrict Eems wordt gewijzigd om de wettelijke beheerdoelstellingen met het oog op de nitraatbelasting in het grondwater zo snel mogelijk te bereiken.
- 2 Het stroomgebiedsdistrict Eems beslaat een oppervlakte van 18 000 km², waarvan het grootste deel zich op Duits grondgebied bevindt, daarvan 70 % in Niedersachsen en 30 % in Nordrhein-Westfalen, een deel op Nederlands grondgebied en een ander deel, het district Eems-Dollard, waarin de door Duitsland en Nederland gezamenlijk beheerste monding van de Eems ligt. Het stroomgebiedsdistrict Eems bestaat uit 42 grondwaterlichamen waarvan er 40 zich op Duits grondgebied bevinden.
- 3 Voor het beheer van het Duitse deel van dit stroomgebiedsdistrict hebben verweerders in 2007 een „Verwaltungsvereinbarung über die Bildung einer Flussgebietsgemeinschaft Ems zur Umsetzung der Wasserrahmenrichtlinie in der Flussgebietseinheit Ems” [administratieve regeling inzake de vorming van een stroomgebiedsgemeenschap Eems met het oog op de uitvoering van de waterkaderrichtlijn (richtlijn 2000/60/EG) in het stroomgebiedsdistrict Eems]. Voor de verwezenlijking van de milieudoelstellingen in het stroomgebiedsdistrict EMS zijn in 2009 een internationaal stroomgebiedsbeheersplan en een nationaal maatregelenprogramma voor de periode van 2010 tot en met 2015 gepubliceerd. Het nationale maatregelenprogramma en het internationale stroomgebiedsbeheersplan zijn geactualiseerd voor de perioden 2015-2021 en 2021-2027.
- 4 Verzoeker heeft op 20 november 2019 beroep ingesteld bij het Oberverwaltungsgericht. Verweerders hebben bij de vaststellingen van het maatregelenprogramma niet de maatregelen genomen die noodzakelijk zijn om de beheerdoelstellingen van een goede chemische toestand van het grondwaterlichaam met betrekking tot nitraat, het voorkomen van achteruitgang van de toestand van het grondwaterlichaam met betrekking tot nitraat, en van het terugdringen van elke significante en aanhoudende stijgende tendens van de concentratie van nitraat in grondwater, na te streven.
- 5 Het Oberverwaltungsgericht heeft het beroep – voor zover hier relevant – gegrond verklaard. Met het oog op de vereiste verbetering hebben verweerders de redenen voor verlenging van de termijn om de beheerdoelstellingen te bereiken onvoldoende gemotiveerd. Dit heeft tot gevolg dat de verlenging ongeldig is en de betreffende beheerdoelstelling dus niet wordt verwezenlijkt.

- 6 Tegen dit arrest hebben verweerders het door het Oberverwaltungsgericht toegestane beroep tot *Revision* ingesteld (BVerwG, 10 C 1.24). Ter motivering voeren zij aan dat zij de verlengingen en de redenen daarvoor met betrekking tot elk afzonderlijk grondwaterlichaam hebben vermeld in de bijlagen bij het internationale stroomgebiedsbeheersplan. Voorts leidt een onvoldoende vermelding in het internationale stroomgebiedsbeheersplan niet tot ongeldigheid van de toegepaste verlengingen. Verzoeker verdedigt het omstreden arrest van het Oberverwaltungsgericht.
- 7 De verwijzende rechter heeft de procedure afgesplitst voor zover het betrekking heeft op het bij het Oberverwaltungsgericht ingediende verzoek (vereiste van verbetering) en zet het voort onder het onderhavige zaaknummer (BVerwG, 10 C 5.25). Het beroep tot *Revision* dat de andere voorwerpen van de procedure betreft, heeft de verwijzende rechter bij arrest van 6 maart 2025 verworpen.

II.

- 8 De behandeling van de zaak moet worden geschorst. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) dient te worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de in het dictum geformuleerde vraag (artikel 267 VWEU).
- 9 1. De relevante Unierechtelijke bepalingen betreffen artikel 4, lid 4, van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB 2000, L 327, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij artikel 1 van richtlijn 2014/1001/EU van de Commissie en de Raad van 30 oktober 2014 (PB 2014, L 311, blz. 32) (hierna: „richtlijn 2000/60”), alsook bijlage I, punt 1, van richtlijn 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand (PB 2006, L 372, blz. 19) (hierna: „richtlijn 2006/118”).
- 10 2. De bepalingen van nationaal recht die van belang zijn voor de prejudiciële vraag zijn: § 29, leden 2 en 3, § 47, leden 1 en 2, § 82, lid 1, eerste volzin, en § 83, lid 2, tweede volzin, punt 2, van het Gesetz zur Ordnung des Wasserhaushalts (Wasserhaushaltsgesetzes; wet betreffende de waterhuishouding; hierna: „WHG”) van 31 juli 2009 (BGBl. I , blz. 2585), laatstelijk gewijzigd bij wet van 22 december 2023 (BGBl. I , punt 409), § 5, lid 1, eerste volzin, van de Verordnung zum Schutz des Grundwassers (Grundwasserverordnung; regeling ter bescherming van het grondwater; hierna: „GrwV”) van 9 november 2010 (BGBl. I, blz. 1513), laatstelijk gewijzigd bij verordening van 12 oktober 2022 (BGBl. I, blz. 1802), gelezen in samenhang met de eerste volzin van bijlage 2 bij de GrwV.
- 11 a) § 29, leden 2 en 3, WHG luidt als volgt:

„(2) De bevoegde autoriteit kan de in lid 1 bedoelde termijn verlengen, wanneer de watertoestand niet verder verslechtert en

1. de noodzakelijke verbeteringen van de watertoestand door de natuurlijke omstandigheden niet binnen de gestelde termijn kunnen worden verwezenlijkt,
2. de voorziene maatregelen slechts geleidelijk gedurende een lange periode technisch kunnen worden uitgevoerd of
3. de naleving van de termijn onevenredig kostbaar zou zijn.

In lid 1 bedoelde verlengingen van de termijn mogen het bereiken van de in § 27, § 44 en § 47, lid 1, neergelegde beheerdoelstellingen in andere waterlichamen in hetzelfde stroomgebiedsdistrict niet blijvend verhinderen of in gevaar brengen.

(3) Verlengingen van de termijn bedoeld in lid 2, eerste volzin, worden beperkt tot maximaal tweemaal een periode van elk zes jaar. Indien de natuurlijke omstandigheden van dien aard zijn dat de beheerdoelstellingen niet binnen die termijn kunnen worden bereikt, zijn meer verlengingen mogelijk.”

- 12 b) In § 47, leden 1 en 2, WHG is bepaald als volgt:

„(1) Het grondwater moet op zodanig wijze worden beheerd dat

1. een achteruitgang van de kwantitatieve en chemische toestand ervan wordt voorkomen;
2. elke significante en aanhoudende stijgende tendens van de concentratie van een verontreinigende stof als gevolg van menselijke activiteiten, wordt teruggedrongen;
3. een goede kwantitatieve of chemische toestand behouden blijft of wordt bereikt; onder een goede kwantitatieve toestand valt met name een evenwicht tussen onttrekking en aanvulling van grondwater.

(2) De in lid 1, punt 3, bedoelde beheerdoelstellingen moeten tot uiterlijk 22 december 2015 zijn bereikt. Verlengingen van de termijn zijn bij overeenkomstige toepassing van § 29, leden 2 tot en met 4, toegestaan.”

- 13 c) § 82, lid 1, eerste volzin, WHG luidt als volgt:

„Voor elk stroomgebiedsdistrict moet een maatregelenprogramma worden opgesteld volgens de vereisten van de leden 2 tot en met 6, om de beheerdoelstellingen bedoeld in § 27 tot en met § 31, § 44 en § 47 te bereiken.”

- 14 d) In § 83, lid 2, tweede volzin, punt 2, WHG is bepaald:

„Voorts moet in het stroomgebiedsbeheersplan worden opgenomen:

2. de volgens § 29, leden 2 tot en met 4, § 44 en § 47, lid 2, tweede volzin, verleende verlengingen van de termijn en de redenen daarvoor, een overzicht van de maatregelen die noodzakelijk om de beheerdoelstellingen binnen de verlengde

termijn te bereiken en het tijdschema daarvoor, alsook de redenen voor elke aanzienlijke vertraging bij de operationalisering van de maatregelen.”

- 15 e) § 5, lid 1, eerste volzin, WHG luidt als volgt:

„Grondslag voor de beoordeling van de chemische watertoestand zijn de in bijlage 2 genoemde drempelwaarden.”

- 16 f) Eerste volzin, bijlage 2 bij de GrwV luidt als volgt:

Stoffen en groepen van stoffen	CAS nr.	Drempelwaarde	Afleidingscriterium
Nitraat (NO ₃)	14797-55-8	50 mg/l	Grondwaterkwaliteitsnorm volgens richtlijn 2006/118

III

- 17 De prejudiciële vraag is relevant voor de beslechting van het geding. Indien de vraag bevestigend wordt beantwoord, moet het beroep in *Revision* van verweerders worden verworpen. Wordt de vraag ontkennend beantwoord, dan slaagt het beroep in *Revision* en moet de vordering – voor zover hier voorwerp van het geding – vermoedelijk worden afgewezen.
- 18 De relevantie voor de beslechting van het geding volgt uit feit dat het Oberverwaltungsgericht de informatie met betrekking tot de motivering van de verlenging van de termijn in het internationale stroomgebiedsbeheersplan onvoldoende heeft geacht en bijgevolg de vraag rijst naar het rechtsgevolg van deze schending van een rechtsregel.
- 19 Dat de motivering van de verlenging van de termijn in het internationale stroomgebiedsbeheersplan onvoldoende is, blijkt uit de volgende overwegingen: overeenkomstig § 82, lid 1, eerste volzin, WHG moet voor elk stroomgebiedsdistrict volgens de vereisten van de leden 2 tot en met 6 een maatregelenprogramma worden opgesteld om de beheerdoelstellingen bedoeld in § 27 tot en met § 31, § 44 en § 47 te bereiken. De beheerdoelstellingen voor grondwater, waar het om hier om gaat, zijn in § 47, lid 1, WHG gedefinieerd. Zij omvatten een verbod van achteruitgang (punt 1), een vereiste om een aanhoudende stijgende tendens van de concentratie van een verontreinigende stof als gevolg van menselijke activiteiten terug te dringen (punt 2) en een vereiste van verbetering (behoud en bereiken van een goede kwantitatieve en chemische toestand, punt 3). Slechts het laatste aspect is – zoals uiteengezet – voorwerp van de prejudiciële vraag. § 5, lid 1, eerste volzin, GrwV verwijst voor de beoordeling van de chemische grondwatertoestand naar de drempelwaarden van bijlage 2. Daar is in overeenstemming met bijlage I, punt 1, van richtlijn 2006/118 een drempelwaarde voor nitraat (NO₃) van 50 mg/l vastgelegd.

- 20 Volgens § 47, lid 2, WHG moest tot uiterlijk 22 december 2015 een goede chemische toestand zijn bereikt. Blijkens het internationale stroomgebiedsbeheersplan 2021 - 2027, bijlage 4.2, was in het begin van deze periode de drempelwaarde voor nitraat in 13 van in totaal 40 op Duits grondgebied gelegen grondwaterlichamen van het stroomgebiedsdistrict Eems overschreden.

- 21 § 47, lid 2, tweede volzin, WHG staat onder bepaalde voorwaarden en met verwijzing naar de voorschriften van § 29, leden 2 tot en met 4 WHG, verlengingen van de termijn toe die – mits zij rechtmatig zijn – een schending van de beheerdoelstellingen uitsluiten. Verweerders beroepen zich in casu op verlengingen voor de 13 grondwaterlichamen, waarin aan het begin van de beheerperiode de drempelwaarden waren overschreden. Voor het geval dat wordt verzocht om verlenging van de termijn vereist § 83, lid 2, tweede volzin, punt 2, WHG dat de volgens § 29, leden 2 tot en met 4, WHG, verleende verlengingen en de redenen daarvoor, een overzicht van de maatregelen die noodzakelijk om de beheerdoelstellingen binnen de verlengde termijn te bereiken en het tijdschema daarvoor alsook de redenen voor elke aanzienlijke vertraging bij de operationalisering van de maatregelen, in het stroomgebiedsbeheersplan moeten worden opgenomen. De elementen die moeten worden opgenomen strekken ertoe het publiek en de Europese Commissie op zodanige wijze te informeren dat zij zonder hulp van andere bronnen zich een beeld kunnen vormen van het beheer (zie Czychowski/Reinhard, Wasserhaushaltsgesetz, 13 oplage 2023, § 83, punt 5). Vanuit systematisch oogpunt vloeien de vereisten voor de informatie met betrekking tot verlengingen van de termijn voort uit artikel 4, lid 4, onder b), van richtlijn 2000/60, terwijl de vereisten voor het overzicht van de maatregelen die noodzakelijk zijn om de beheerdoelstellingen binnen de gestelde termijn te bereiken, het tijdschema daarvoor en de redenen voor elke aanzienlijk vertraging bij de operationalisering van de maatregelen op artikel 4, lid 4, onder d, van die richtlijn zijn gestoeld (zie tevens BT-Drs. 16/12275, blz. 77).

- 22 Uit de inleiding van artikel 4, lid 4, richtlijn 2000/60 blijkt dat een verlenging van de termijn altijd betrekking moet hebben op waterlichamen (zie tevens Ginzky/Brade, in: Giesberts/Reinhard, Umweltrecht, BeckOK, versie oktober 2023, § 29 WHG, punt 3; Knopp, in: Sieder/Zeitler/Dahme/Knopp, WHG, versie augustus 2024, § 29, punt 24). Artikel 4, lid 4, richtlijn 2000/60 bepaalt voorts onder b), dat de verlenging van de termijn „specifiek vermeld en toegelicht” moet worden. De laatste formulering heeft de Duitse wetgever niet overgenomen. De regeling van § 83, lid 2, tweede volzin, punt 2, WHG moet in overeenstemming met de richtlijn worden uitgelegd met inachtneming van deze vereisten.

- 23 De daaruit voortvloeiende noodzakelijke elementen omvat het internationale stroomgebiedsbeheersplan 2021-2027 in onvoldoende mate. Bijlage 4.2. bevat een tabel die betrekking heeft op elk afzonderlijk waterlichaam. Door de code „10-0-N1”, die volgens de legenda staat voor „vertragingstijd bij het herstel van de waterkwaliteit”, wordt tevens duidelijk dat verweerders ten aanzien van elk van de 13 vermelde waterlichamen verwijzen naar de reden van de verlenging bedoeld in

§ 29, lid 2, eerste volzin, punt 1, WHG (natuurlijke omstandigheden). Voorts staan in de tabel, waarvan de inhoud ter verduidelijking hier exemplarisch voor een waterlichaam wordt weergegeven, tevens gegevens over het tijdstip dat de doelstelling vermoedelijk wordt bereikt door vermelding van een jaartal.

ID waterlichaam	Naam waterlichaam	Land	Afwijkingen/ verlengingen	Chemie Bereiken van de doelstellingen tot	Relevante verontreinigende stof
DEGB_DENI_36_01	Hase links Lockergestein	NI	10-0-N1	na 2045	v

Andere toelichtingen op de omstandigheden van de verlenging die afzonderlijke waterlichamen betreffen, zijn niet in het internationale stroomgebiedsbeheersplan 2021-2027 opgenomen.

- 24 De verwijzende rechter hoeft niet te beantwoorden of de formulering „*im Einzelnen*” in de Duitse versie van artikel 4, lid 4, onder b), van richtlijn 2000/60 een verkeerde vertaling is en of dit begrip, gelet op de andere taalversies (Engels: *specifically*, Frans: *explicitement*, Spaans: *específicamente*, Italiaans: *espressamente*, Nederlands: specifiek), eerder in de zin van „uitdrukkelijk” moet worden begrepen. In ieder geval ontbreekt een motivering en toelichting in de zin van het bedoelde voorschrift. Dit blijkt reeds uit de bewoordingen ervan, die niet de loutere vermelding van een reden betreffen, maar door de begrippen motivering en toelichting meer vereist. Indien een lidstaat zich beroept op natuurlijke omstandigheden als reden voor verlenging, moet hij ten minste toelichten hoe deze omstandigheden zich met betrekking tot elk afzonderlijk waterlichaam voordoen en welke oorzakelijke verbanden ertoe leiden dat de wettelijk vastgestelde termijn voor de naleving van de drempelwaarde niet kan worden geëerbiedigd. De motivering en toelichting moeten begrijpelijk zijn en een verificatie ervan mogelijk maken. Een verwijzing en een link naar documenten die hierdoor toegankelijk worden gemaakt is mogelijk om de administratiekosten te beteugelen. In dit verband is evenmin uitgesloten dat een motivering voor meerdere waterlichamen hetzelfde luidt. In een dergelijk geval moet de lidstaat echter in ieder geval duidelijk maken dat, en waarom, ten aanzien van een bepaald aantal afzonderlijk te noemen waterlichamen dezelfde omstandigheden en oorzakelijke verbanden gelden. Dit vloeit tevens voort uit een teleologische benadering: zoals reeds uiteengezet, strekken de motivering en toelichting ertoe dat het publiek en de Europese Commissie zonder hulp van andere bronnen zich een beeld kunnen vormen van de omstandigheden van de verlenging van de termijn. Ook dit is slechts mogelijk wanneer de lidstaat aan de genoemde eisen voldoet.
- 25 De informatie met betrekking tot de verlenging van de termijn is ook onvoldoende omdat de volgens artikel 4, lid 4, onder d), van richtlijn 2000/60 noodzakelijke

gegevens niet voor elk waterlichaam worden vermeld. Het internationale stroomgebiedsbeheersplan 2021 - 2027 omvat geen informatie die afzonderlijke waterlichamen betreft, die een overzicht geeft van maatregelen die noodzakelijk worden geacht om de doelstelling te bereiken, de redenen voor significante vertraging bij de operationalisering van de maatregelen en een tijdschema voor de uitvoering van de maatregelen. De enkele vermelding van het jaar waarin de doelstelling vermoedelijk wordt bereikt voldoet kennelijk niet aan deze eisen, te meer omdat de vermelding van het jaartal, die in de meeste gevallen het voorvoegsel „na” heeft, volstrekt onnauwkeurig is.

IV

- 26 De prejudiciële vraag behoeft verduidelijking door het Hof, omdat zij niet door de rechtspraak van het Hof is opgehelderd (*acte éclairée*) noch evident is (*acte clair*).
- 27 1. Het Hof heeft de vraag waarover hij zich moet uitspreken – voor zover kan worden nagegaan – tot dusver niet beantwoord.
- 28 2. Het antwoord op de vraag kan ook niet, in de zin van de daarvoor door het Hof geformuleerde criteria, zodanig evident worden beschouwd dat redelijkerwijze geen twijfel kan bestaan omtrent de wijze waarop de gestelde vraag moet worden opgelost (arrest van 6 oktober 1982, CILFIT/Ministero della Sanità, C-283/81, EU:C:1982:335, punt 16).
- 29 Het Oberverwaltungsgericht heeft zich met een begrijpelijke motivering gebaseerd op de bewoordingen van artikel 4, lid 4, van richtlijn 2000/60, die voorzien in de mogelijkheid om de termijn te verlengen „mits de toestand van het aangetaste waterlichaam niet verder verslechtert, wanneer aan alle navolgende voorwaarden wordt voldaan”. Tot die voorwaarden behoren ook de vermelding en toelichting in het stroomgebiedsbeheersplan [onder b)] alsook de andere vereisten onder d) waaraan dit plan moet voldoen. Juist deze elementen ontbreken in het onderhavige stroomgebiedsbeheersplan (zie punt 23 en verder, hierboven). Artikel 4, lid 4, van richtlijn 2000/60 bepaalt echter niet uitdrukkelijk dat een toegepaste verlenging van de termijn ongeldig is wanneer niet aan de geciteerde voorwaarden is voldaan.
- 30 Op overeenkomstige wijze heeft de toentertijd voor het waterrecht bevoegde 7e Senat van de verwijzende rechter in een eerdere beslissing en met systematische overwegingen als volgt geoordeeld:

„De door verzoeker aangevoerde bezwaren tegen de geldigheid van de verlenging van de termijn zijn niet steekhoudend. Richtlijn 2000/60 sluit voor prioritaire gevaarlijke stoffen als kwik de mogelijkheid om de termijn te verlengen, niet uit. Volgens artikel 4, lid 1, onder a), iii, gelezen in samenhang met lid 4 van die richtlijn kan de termijn voor het bereiken van een goede chemische toestand, voor het ontstaan waarvan ook de stof kwik relevant is, worden verlengd. Aan de geldigheid van een verlenging staat § 83, lid 2, tweede volzin, punt 2, WHG niet in de weg, waarin is bepaald dat de volgens § 29, leden 2 tot en met 4, § 44 en § 47, lid 2, tweede volzin,

verleende verlengingen van de termijn en de redenen daarvoor, een overzicht van de maatregelen die noodzakelijk om de beheerdoelstellingen binnen de verlengde termijn te bereiken en het tijdschema daarvoor, alsook de redenen voor elke aanzienlijke vertraging bij de operationalisering van de maatregelen in het stroomgebiedsbeheersplan moeten worden opgenomen. Deze bepaling regelt een inhoudelijk vereiste voor het stroomgebiedsbeheersplan, maar geen voorwaarde voor de geldigheid van de verlenging van de termijn. De rechtmatigheid van de verlenging wordt enkel bepaald op basis van de vereisten van § 29 WHG. [BVerwG, arrest van 2 november 2017, 7 C 25.15 (DE:BVerwG:2017:021117U7C25.15.0), NVwZ 2018, blz. 986, punt 63].”

- 31 De hiervan afwijkende opvatting van het Oberverwaltungsgericht en de desbetreffende motivering leveren gronden op voor voldoende twijfel dat de tot op heden heersende opvatting van de 7e Senat van de verwijzende rechter voldoet aan het evidentie criterium van het Hof, zodat de onderhavige vraag aan hem moet worden gesteld.

[OMISSIS] [naam van de rechters]